

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1033/2024
14.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Вуксановић, адвокат ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП 4445 Лесковац, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3694/23 од 03.11.2023. године, у седници одржаној 14.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3694/23 од 03.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3694/23 од 03.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 575/20 од 07.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због кашњења у исплати накнаде трошкова у вези са решавањем стамбеног питања, за временски период од 01.01.2011. године до 06.09.2017. године, исплати износ од 636.203,04 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 01.09.2020. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 3694/23 од 03.11.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 575/20 од 07.07.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата номинално исказане законске затезне камате, као главног дуга, обрачунате због кашњења у исплати тужиоцу трошкова у вези са решавањем стамбеног питања, по правноснажном решењу тужене од 01.03.2017. године којим је тужиоцу ретроактивно признато право на накнаду тих трошкова почев од 01.01.2011. године, све док постоје услови, а којим решењем није признато тужиоцу и право на исплату законске затезне камате, нити је одређен рок за испуњење обавезе одређене тим решењем. Одлука о одбијању тужбеног захтева тужиоца донета је уз примену одговарајућег материјалног права и у складу је са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Указивање тужиоца на постојање другачијих одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Указивање на битну повреду одредаба парничног поступка без утицаја и не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим ако се тужбени захтев односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 02.09.2020. године, а вредност предмета спора је 636.203,04 динара.

Имајући у виду да ово није парница из радног спора у смислу одредбе члана 441. ЗПП, када је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање и прастанак радног односа, а да је побијана вредност предмета

спора испод динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**